

Tárgy:

Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez – a tájékoztatását követően – hozzájárult (Üttv. 20. § (4) bek.)

Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével (a 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) 2.4. pontja).

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Anonim határozat száma: 8/2026.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. (...)** ügyvéd fegyelmi ügyében a **Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa az (...) számú** ügyében **2025. szeptember 8. napján** kelt **F(...) számon** hozott határozata ellen, eljárás alá vont ügyvéd által előterjesztett fellebbezés alapján, **2026. május 14. napján** megtartott tárgyaláson meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a **Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2025. szeptember 8. napján** kelt, (...) számú határozatát megváltoztatja annyiban, hogy az elkövetett fegyelmi vétséget szándékosan elkövetett fegyelmi vétségnek minősíti és a kiszabott pénzbírság összegét **450.000,-Ft-ra** leszállítja, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított **15 napon belül** fizessen meg az Ügyvédi Kamara pénztárába **50.000.-Ft**, azaz **Ötvenezer forint** másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét az Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás:

I.

Az elsőfokú eljárás:

Bejelentő 2024. február 22-én nyújtott be panaszt eljárás alá vont ügyvéddel szemben, amely beadványában előadta, hogy 2022. évben sértetti képviselő ellátása érdekében kereste meg

panaszlott ügyvédet. Panaszos előadta, hogy a Törvényszék előtt (...) számon folyamatban lévő/volt büntetőeljárásban sértettként szerepelt. A panaszban foglaltak szerint eljárás alá vont a megbízást szóban elfogadta, a megállapított ügyvédi munkadíj részére megfizetésre került. A panaszlott ügyvéd a panaszos részére az elkészített meghatalmazást email útján küldte meg, melyet a panaszos aláírást követően visszaküldött ügyvédnő részére, mely a tájékoztatása szerint beadásra is került (a panaszos arról, hogy melyik hatósághoz vagy bírósághoz, került tudomása szerint benyújtásra, nem nyilatkozott). A panaszos előadása szerint az ügyvéd az általa is aláírt meghatalmazást nem küldte vissza részére.

Panaszos sérelmezte továbbá, hogy volt olyan tárgyalás, melyen ő személyesen megjelent, azonban a megbízott, panaszlott ügyvéd a sértetti képviselőt érdekében nem, másik tárgyaláson való részvétel okán. A panaszos többször reklamált panaszlott ügyvédnél, aki viszont mindig megnyugtatta, hogy ügye rendben folyik.

Panaszos nyilatkozata szerint 2023. év július hó 6. napján tartott tárgyaláson érte a „legkellemetlenebb meglepetés”, hiszen 9 óra 20 perckor panaszlott ügyvéd csatlakozott a II. rendű vádlott védelméhez. Innentől nem értette, hogy az ügyvéd kinek az érdekeit képviseli, a panaszos, mint sértett, vagy a II. rendű vádlottét védőként.

A fentiek ismeretében 2024. év március hó 4. napján a vezető fegyelmi biztos előzetes vizsgálatot rendelt el eljárás alá vont ügyvéddel szemben a MÜK Szabályzat (ÜESZ) 2.4. és az Üttv. 20.§. (4) pontjaiban írt szabály megsértésének gyanúja miatt.

Panaszlott ügyvéd 2024. május 23. napján írásban előterjesztett védekező iratában a panaszos állításait cáfolta. Egyezően adta elő a panaszos nyilatkozatával, hogy sértetti képviselőt ellátásában állapodtak meg 2022. évben, mely ügyre vonatkozóan a meghatalmazás email útján került továbbításra a panaszos részére, melyet a panaszos aláírva visszajuttatott részére.

Panaszlott ügyvéd előadása szerint ezen meghatalmazás 2022. év november hó 14. napján benyújtásra került a Rendőrkapitányságra. A benyújtást követően a nyomozóhatóság részére iratokat nem küldött meg.

Eljárás alá vont ügyvéd védekező iratában előadta, hogy 2023. év április hó 17. napján megkereste xy hozzátartozója, hogy testvére ügyében védői megbízást adjon részére egy folyamatban lévő büntetőeljárásban. A vádlottnak már volt védője, de azt szerették volna, ha ő is bekapcsolódik az ügybe védőként, így a védői meghatalmazás benyújtásra került a Törvényszék részére. Panaszlott ügyvéd állítása szerint, benne fel sem merült, hogy a sértetti képviselőt érintett ügy és a védőként elvállalt megbízás egy és ugyanaz. Előadása szerint a nyomozás során Z ellen folyt az eljárás és később került képbe egy másik személy. Mire ő meghatalmazást kapott az ügyben, már bírói szakban folyt az eljárás, és mivel már volt védője a vádlottnak, részére külön iratokat a bíróság nem küldött meg. Ezen előzmények után, egyik tárgyalás alkalmával derült ki számára, – a sértettek meghallgatásakor - hogy az egyik sértett a panaszos az ügyben.

Eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata szerint a sértetti meghatalmazás vélhetően meg sem érkezett a Törvényszékre, így a Törvényszék sem észlelte ezt a körülményt, az összeférhetetlenséget.

Ezt követően a sértetti megbízás megszüntetésre került, másik ügyvéd került megbízásra, így álláspontja szerint a sértetti jogok nem sérültek.

A fenti adatok alapján az előzetes vizsgálati eljárásban alapos gyanú merült fel arra, hogy panaszlott ügyvéd az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő,

jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában meghatározott kötelességét gondatlanságból megszegte.

Az előzetes vizsgálati eljárásban tényként volt rögzíthető, hogy a panaszos és a panaszlott ügyvéd között megbízás jött létre, sértetti képviselet ellátására. A megbízás konkrétumaira (ügyszám, eljáró hatóság megnevezése, a megbízás konkrét tartalma, részletei) sem a panaszos, sem a panaszlott ügyvéd nem nyilatkozott, a meghatalmazás az Ügyvédi Kamara részére megküldésre nem került.

Eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata szerint az eljárás a Rendörkapitányság előtt volt folyamatban, azonban ennél több információt, dokumentumot az előzetes vizsgálati eljárásban nem bocsátott a fegyelmi biztos rendelkezésre. A panaszlott ügyvéd arra vonatkozóan sem nyilatkozott, hogy a védői megbízás elfogadásakor rendelkezésére állt-e bármilyen nyomozati irat, vádirat, melyből a megbízás tárgya, a konkrét ügy megismerhetővé vált volna számára.

Az előzetes vizsgálati eljárás során a rendelkezésre álló nyilatkozatokból egyértelműen nem volt megállapítható, hogy a sértetti meghatalmazás benyújtásra került-e az akkor eljáró hatóság részére, a Törvényszékre ez eljutott-e, és a nyomozati iratokban fellelhető-e, mint ahogyan az sem, hogy a sértetti képviseletre vonatkozó megbízás, mikor és milyen módon szűnt meg a panaszos és a panaszlott ügyvéd között.

A rendelkezésre álló adatok alapján a fegyelmi biztos arra a megállapításra jutott, hogy panaszlott ügyvéd cselekményével az **Üttv. 20. § (4) bekezdése**, valamint a **6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) 2.4. pontja szerint, 1. rb. gondatlanságból elkövetett fegyelmi vétséget követett el**, ezért vele szemben fegyelmi eljárás kezdeményezéséről határozott.

II.

A Regionális Fegyelmi Tanács Elnöke 2024. év december hó 16. napjának 10 órájára tárgyalást tűzött ki, melyen az eljárás alá vont ügyvéd a szabályszerű idézésre megjelent és érdemi nyilatkozatot tett, amely során előadta, hogy a védekező iratában foglaltakat fenntartja, az abban foglaltakat az alábbiakkal egészítette ki.

Csatolta a rendelkezésre álló iratokhoz a panaszos által 2022. év november hó 14. napján aláírt meghatalmazást és az elektronikus igazolást arról, hogy azt 2022. év november hó 24. napján elektronikusan benyújtotta a Főügyészségre. Előadta, hogy panaszossal nem találkozott csak azon a tárgyaláson, amikor kiderült számára, miszerint két ellenérdekű féltől fogadott el ügyvédi képviseletre vonatkozó meghatalmazást.

Panaszlott ügyvéd kérdésre előadta, hogy a pontos tényállást nem ismerte akkor, amikor a meghatalmazást elfogadta, csak arról volt információja, hogy a panaszos sérelmére több millió forintba vonatkozó rablás vagy lopás valósult meg. Előadta továbbá, hogy egy alkalomra emlékszik amikor tárgyalásai ütközései miatt nem vett részt a bírósági tárgyaláson, de ekkor már valószínűleg ismerte az ügy pontos tényállását. Elmondta még, hogy amikor XY-nal beszélt a BV. Intézetben, számára nem tűnt fel, hogy ugyanazon ügyben fogad el egy másik megbízást. Azon a tárgyaláson szembesült azzal, hogy ugyanarról a büntetőeljárásról van szó, amelyben bejelentőt is képviselte, amire a panaszos is hivatkozott. Ezt követően a panaszossal a megbízást megszüntette. Kérdésre úgy nyilatkozott, miszerint XY vezető védőjétől, dr. (V-től) a tárgyalást megelőzően a vádiratot megkapta, melyben egy mondat utalt arra, hogy az elkövetők összefüggésbe hozhatóak panaszossal. Kérdésre elmondta még, hogy mikor kiderült az érdekellentét azt nem jelezte a törvényszék felé, de

a megbízásokat megszüntette.

Eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson vállalta további okiratok megküldését a fegyelmi tanács részére, így többek között a XY-nal kötött meghatalmazást, a vádiratot, valamint a megbízások megszüntetésére vonatkozó okiratokat. Mindezekre tekintettel a fegyelmi tárgyalás elnapolásra került.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács – tanács változás miatt – 2025. év szeptember hó 8. napjára tűzött újabb tárgyalást az ügyben. A tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg, kérte annak elhalasztását tárgyalási tevékenységére hivatkozva.

A tárgyaláson jelen lévő fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában írt tényállás változatlan fenntartása mellett egy rendbeli gondatlanságból elkövetett fegyelmi vétség miatt kérte az eljárás alá vont ügyvéd felelősségre vonását és pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a halasztásra vonatkozó kérelemnek nem adott helyt és zárt tanácskozáson egyhangú szavazattal határozatot hozott.

III.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az ügyben rendelkezésre álló nyilatkozatok, valamint okiratok alapján az alábbi releváns tényállást állapította meg:

Az eljárás alá vont ügyvéd 2022. év november hó 14. napján sértetti képviselőre kapott meghatalmazás panaszostól, az akkor még a Rendőrkapitányság előtt (...) bü. szám alatt folyt büntetőügyben, mely benyújtásra is került a nyomozó hatóság részére. Ugyanebben az ügyben eljárás alá vont ügyvéd 2023. év április hó 17. napján XY közeli hozzátartozójától meghatalmazást kapott XY terhelti képviselőre is.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata, a rendelkezésre álló okiratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy eljárás alá vont ügyvéd az ügyben, a részvételével tartott bírósági tárgyalás előtt ismerte az ügy pontos tényállását, vagyis észlelnie kellett volna a megbízói között fennálló érdekellentétet, de annak megszüntetése érdekében nem tette meg a szükséges intézkedéseket. Ezzel panaszlott ügyvéd az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában meghatározott kötelességét gondatlanságból megszegte.

IV.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett indítványt megalapozottnak találta és határozatának indokolását az alábbi jogszabályi rendelkezésekre alapította:

Az Üttv. 20.§. (4) bekezdése szerint:

„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez – a tájékoztatását követően – hozzájárult.”

Ezen jogszabályhely rendelkezéseivel szorosan összefügg a 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) 2.4. pontjában foglalt rendelkezés, mely szerint:

„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.”

A fentiek rendelkezések figyelembevételével - Elsőfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint - a panaszlott ügyvéd cselekményével az Üttv. 20. § (4) bekezdése, valamint a 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) 2.4. pontja szerint, 1. rb. gondatlanságból elkövetett fegyelmi vétséget követett el.

V.

A fentiek alapján az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a 2025. szeptember 8. napján (...) sz. határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd vétkes 1 rb. gondatlan mulasztással elkövetett fegyelmi vétséget megvalósításában, ezért őt 600.000,-Ft összegű pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, továbbá kötelezte 80.000 Ft átalányköltség megfizetésére.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az Üttv. 108.§ b) pontja alapján – egyetértve a fegyelmi biztos indítványával – pénzbírság büntetést alkalmazott az eljárás alá vont ügyvéddel.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára, a gondatlanság fokának megfelelően, az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére is figyelemmel, a fokozatosság elvének figyelembevétele mellett, mérlegelési jogkörében 600.000,- Ft, azaz hatszázezer forint összegben szabta ki.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács kiszabott pénzbírság összegének megállapításakor figyelembe vett, hogy korábban az eljárás alá vont ügyvéddel szemben eljáró fegyelmi tanács egy ügyben pénzbírság fegyelmi büntetést szabott ki.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet a FESZ 40.2.a) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

VI.

Jogorvoslati kérelem:

Az elsőfokú határozattal szemben 2026. január 8. napján – a törvényes határidőn belül – az eljárás alá vont ügyvéd jelentett be fellebbezést, és jogorvoslati beadványában kérte, hogy a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi marasztaló határozatot változtassa meg akként, hogy fegyelmi felelőssége megállapítása nélkül az eljárást szüntesse meg, másodlagos kérelme a vele szemben kiszabott fegyelmi bírság összegének mérséklésére irányult.

Eljárás alá vont ügyvéd részletes előadásában a fegyelmi eljárás során már többször előadott álláspontját erősítette meg és fejtette ki. Mivel meglátása szerint korábbi megbízója sértetti jogai nem sérültek, így ő magatartásával nem is valósított meg fegyelmi vétséget.

Sérrelmezte, hogy a fegyelmi tanács a 2025. november 8. napján tartott tárgyalás elhalasztása iránti kérelmének nem adott helyt.

A fegyelmi büntetés mértéke kapcsán előadta, hogy 22 éve dolgozik ügyvédként és eddig egy alkalommal marasztalták fegyelmi vétség elkövetése miatt 2022-ben 300.000 Ft pénzbírsággal.

Álláspontja szerint a gondatlan elkövetés módjára is figyelemmel a vele szemben kiszabott pénzbírság összege eltűzött, kérte annak jelentős csökkentését.

VII.

Az országos fegyelmi főbiztos indítványa:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa 2026. január 29. napján kelt észrevételében – annak indokait beadványában részletesen kifejtve – indítványozta az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatának helybenhagyását és az eljárás alá vont ügyvéd kötelezését a másodfokú eljárás költségeinek megfizetésére.

Az országos fegyelmi főbiztos álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács határozata megalapozott:

Észrevételében előadta, hogy az első fokon eljáró Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa részletesen megindokolt határozatot hozott, amelyben indokát adta annak, hogy az ügyvédet mely normák megsértésében tartja felelősnek és ezt mely tények alapján látta bizonyítottnak.

Az országos fegyelmi főbiztos elsődlegesen hivatkozott arra, hogy a másodfokú fegyelmi eljárás során eljáró fegyelmi tanácsnak az elsőfokú eljárásban felmerült, de a fellebbezéssel nem érintett eljárásjogi kérdésekben is állást kell foglalnia. Ennek körében észrevételezte, hogy a 4/2025. MÜK Szabályzat (IV.14.) 2025. július 1. napja óta hatályos rendelkezése módosította a FESZ. 27.5. c.) pontját, miszerint a rendbeliség kérdésében a fegyelmi tanácsnak nem kell döntést hoznia, a fegyelmi határozat rendelkező része már nem tartalmaz a rendbeliségre vonatkozó megállapítást. Erre figyelemmel - álláspontja szerint - a fegyelmi határozat rendelkező része és részben indokolása nincs összhangban a hatályos normákkal, ezért indítványozta, hogy a fegyelmi határozat az eljárás alá vont ügyvéd magatartása kapcsán a rendbeliség vonatkozásában megállapítást ne tartalmazzon.

Az országos fegyelmi főbiztos hivatkozott továbbá a Kúriának egy ügyvédi kamarai fegyelmi határozat felülvizsgálata keretében hozott precedensképes határozatában leírtakra, mely szerint a vonatkozó (ti. ügyvédi) szabályok tudatos megszegése, figyelmen kívül hagyása szándékos magatartásnak minősül! Erre figyelemmel – álláspontja szerint - az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt szabályszegések kapcsán gondatlan elkövetés megállapítása nem megalapozott, a büntetőjogi analógia alkalmazhatóságának jogszabályi lehetősége nincsen. Véleménye szerint az ügyvédi hivatás gyakorlójával szemben támasztott az Üttv. alapelvei között szereplő elvárás, az ügyvédi tevékenység legjobb tudás szerinti, jogszabályok megtartásával való gyakorlásának kötelezettsége.

Az országos fegyelmi főbiztos az eljárás alá vont ügyvédnek a fegyelmi tárgyalás elhalasztásával kapcsolatos kifogást sem tartotta megalapozottnak. Véleménye szerint egyrészt az eljárás alá vont ügyvéd távolmaradása a fegyelmi tárgyalás lefolytatásának nem akadálya (FESZ. 24.5), másrészt az eljárás alá vont ügyvéd nem igazolta, hogy a fegyelmi tárgyalás időpontjában valóban tárgyalási összeütközése van, harmadrészt a FESZ. 21.3. pontja szerint törekedni kell arra, hogy az elsőfokú eljárás egy tárgyaláson befejezhető legyen, negyedrészt pedig a fegyelmi tanácsnak az Üttv. 124. § (4) és (5) bekezdésére figyelemmel százhusz napon belül kell határozatot hoznia, a határidő kétszeres túllépésének jogkövetkezményei pedig szigorúan szabályozottak. Figyelemmel az Üttv. 116/A. §-ra, a 2025. szeptember 8. napján tartott fegyelmi tárgyalás elhalasztásának törvényi akadálya volt.

A fentiek alapján az országos fegyelmi főbiztos az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében foglalt érveléseivel nem értett egyet, az elsőfokú fegyelmi határozatot az indítványában hivatkozott kisebb pontosításokkal megalapozottnak tartotta és mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát hagyja helyben.

VIII. A másodfokú eljárás:

A jogorvoslati kérelemre tekintettel a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa (a továbbiakban: Másodfokú Fegyelmi Tanács) 2026. május 14. napjára tárgyalást tűzött ki és a FESZ 35.2. pontja alapján a fellebbezéssel támadott határozatot a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül.

A kitűzött másodfokú fegyelmi tárgyaláson az országos fegyelmi főbiztos személyesen jelent meg, míg az eljárás alá vont ügyvéd – egyéb hivatalos elfoglaltsága okán - online felületen keresztül vett részt a tárgyaláson.

A fentiek alapján a másodfokú fegyelmi tárgyalás megtartásának nem volt törvényes akadály.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács – egyetértve az országos fegyelmi főbiztos észrevételeiben kifejtettekkel – nem látott törvényes lehetőséget eljárás alá vont ügyvéd elsődleges fellebbezési kérelmének megfelelően az elsőfokú fegyelmi határozat megváltoztatására és a fegyelmi eljárás megszüntetésére, azonban az elsőfokú határozatot az alábbi indokok alapján részben megváltoztatta:

A Másodfokú Fegyelmi Tanács – az országos fegyelmi főbiztossal egyetértve – megállapította, hogy a 4/2025. MÜK Szabályzat (IV.14.) 2025. július 1. napja óta hatályos rendelkezése módosította a FESZ. 27.5. c.) pontját, miszerint a rendbeliség kérdésében a fegyelmi tanácsnak nem kell döntést hoznia, a fegyelmi határozat rendelkező része már nem tartalmaz a rendbeliségre vonatkozó megállapítást. Ennek megfelelően a Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a fegyelmi határozat rendelkező része és részben indokolása nincs összhangban a hatályos normákkal.

A fentiek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fegyelmi határozatnak az eljárás alá vont ügyvéd magatartása kapcsán a rendbeliség vonatkozásában nem kell megállapítást tartalmaznia.

A fegyelmi vétség minősítésével kapcsolatosan – szintén egyetértve az országos fegyelmi főbiztos véleményével – a Másodfokú Fegyelmi Tanács is hivatkozik a Kúriának egy ügyvédi kamarai fegyelmi határozat felülvizsgálata keretében hozott precedensképes határozatára, mely szerint a vonatkozó szabályok tudatos megszegése, figyelmen kívül hagyása szándékos magatartásnak minősül.

Erre figyelemmel Másodfokú Fegyelmi Tanács véleménye szerint, az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt szabályszegések kapcsán gondatlan elkövetés megállapítása nem megalapozott, a büntetőjogi analógia alkalmazhatóságának jogszabályi lehetősége nincsen. Az ügyvédi hivatás gyakorlójával szemben támasztott az Üttv. alapelvei között szereplő elvárás, az ügyvédi tevékenység legjobb tudás szerinti, jogszabályok megtartásával való gyakorlásának kötelezettsége. Az ügyvédi tevékenység lelkiismeretes gyakorlása nyilvánvalóan magában foglalja azt az elvárást is, hogy az ügyvéd a megbízás teljesítése során megfelelő gondossággal járjon el. Megbízását foglalja írásba, rögzítse a jogilag releváns tényeket és akkor nem kerülhet abba a helyzetbe, hogy a megbízás írásba foglalásának elmaradása miatt saját megbízója által érintett büntetőügyben a terhelt neve, az ügy tárgya, az ügy száma alapján ne tűnjék fel azonnal, egy lehetséges összeférhetetlen ügyvállalás ténye. A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint is súlytalan egy olyan védekezés az ügyvédi tevékenység gyakorlójától, hogy a panaszos ügyében nem járt el megfelelően, a büntetőügy iratait nem szerezte be, nem ment el a tárgyalásra és ezzel abba a helyzetbe került, hogy a sértett jogi képviselőjeként nem volt tudomása a terheltnek személyéről és a büntetőügy adatairól. Az ügyvédi tevékenység legjobb tudás szerinti és a jogszabályok megtartásával történő gyakorlása feltételezi, hogy az ügyvéd ismeri az elvállalt megbízás alapjául szolgáló hatályos jogszabályokat, az általa vállalt megbízás adatait és mindent elkövet annak érdekében, hogy a megbízást a legmagasabb szakmai színvonalon teljesítse. Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és

elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) preambuluma g) pontja az ügyvédi hivatás alapelvei és alapértékei között határozza meg az ügyvéd szakmai hozzáértését.

Az ÜESZ 2.4. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fentiekben példálózó jelleggel felhívott normahelyek együttes értelmezése alapján az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétségek kapcsán a szándékos elkövetés megállapítása a megalapozott döntés.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács véleménye szerint a jogban járatlan jogkeresők épp azért fordulnak ügyvédhez, hogy egy általuk bizonytalanabban járt területen szakszerű segítséget kapjanak. Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőtől vállalt megbízást nem foglalta írásba, majd lényegében semmit nem tett a megbízás teljesítése érdekében és ennek következtében állhatott elő az összeférhetetlen ügyvállalás részéről. Amennyiben a tőle elvárható körültekintéssel, a lelkiismeretes hivatásgyakorlás követelményét szem előtt tartva járt volna el a bejelentőtől kapott megbízás teljesítése érdekében, vélhetően a saját ügyfelével, a sértettel szemben nem vállalta volna el a bűncselekmény elkövetésével vádolt terhelt védelmét.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megítélése szerint hasonlóan hanyagul járt el az ügyvéd akkor, amikor úgy vállalt védői tevékenységet, hogy ahhoz a büntetőügy iratait nem szerezte be és ennek következtében került abba a helyzetbe, hogy nem tűnhetett fel neki az összeférhetetlen ügyvállalás ténye.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fentiek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy eljárás alá vont ügyvéd terhére a szándékos fegyelmi vétség elkövetésének megállapítása a megalapozott döntés.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapítja továbbá, hogy eljárás alá vont ügyvéd tulajdonképpen tényben nem vitatta az összeférhetetlen ügyvállalás tényét, annak csupán fegyelmi vétséggé minősítését kifogásolta. Annak legfeljebb a fegyelmi büntetés kiszabása körében lehet jelentősége, hogy az ügyvéd amikor felismerte az összeférhetetlenség tényét, megbízásait rövid időn belül megszüntette.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács – e körben is egyetértve az országos fegyelmi főbiztossal - az eljárás alá vont ügyvédnek a fegyelmi tárgyalás elhalasztásával kapcsolatos kifogását sem tartotta megalapozottnak.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács is rámutat arra, hogy részint az eljárás alá vont ügyvéd távolmaradása a fegyelmi tárgyalás lefolytatásának nem akadálya (FESZ. 24.5), másrészt az eljárás alá vont ügyvéd nem igazolta, hogy a fegyelmi tárgyalás időpontjában valóban tárgyalási összeütközése van, harmadrészt a FESZ. 21.3. pontja szerint törekedni kell arra, hogy az elsőfokú eljárás egy tárgyaláson befejezhető legyen, negyedrészt pedig a fegyelmi tanácsnak az Üttv. 124. § (4) és (5) bekezdésére figyelemmel százhusz napon belül kell határozatot hoznia, a határidő kétszeres túllépésének jogkövetkezményei pedig szigorúan szabályozottak. Figyelemmel az Üttv. 116/A. §-ra, a 2025. szeptember 8. napján tartott fegyelmi tárgyalás elhalasztásának törvényi akadálya volt.

A fentiekben túlmenően a Másodfokú Fegyelmi Tanács arra a megállapításra jutott, hogy az elsőfokú fegyelmi határozatban kiszabott pénzbírság összege az ügy összes körülményére tekintettel – így különösen arra, hogy eljárás alá vont ügyvéd a másodfokú eljárásban fegyelmi felelősségét teljeskörűen elismerte – méltánytalanul súlyos joghátrányt jelent az eljárás alá vont ügyvéd terhére. Ezért Másodfokú Fegyelmi Tanács lehetőséget látott arra - az eljárás alá vont ügyvéddel szemben korábban jogerősen kiszabott pénzbírság összegére (300.000 Ft) tekintettel a fokozatosság elvét is alkalmazva -, hogy a kiszabott pénzbírság összegét a másodfokú határozat rendelkező részében megjelölt összegre mérsékelje.

A fentiekén túlmenően a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont volt ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyára tekintettel - figyelemmel az Üttv. 142.§ (2) bekezdésében, tovább a 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 40.2. és 40.9. pontjaiban foglaltakra - nem látott lehetőséget arra, hogy az eljárás alá vont volt ügyvédet mentesítse a fegyelmi eljárásban felmerült költségek összegének viselése alól, illetőleg annak alapját sem látta, hogy megállapított költségeket mérsékelje.

A fentiek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontjának előírása figyelembevételével az elsőfokú határozatot annyiban megváltoztatta, hogy az elkövetett fegyelmi vétséget szándékosan elkövetett fegyelmi vétségnek minősítette és a kiszabott pénzbírság összegét 450.00,-Ft-ra mérsékelte egyebekben azt helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése, valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 35.7 pontja és 40.2. c) pontja alapján a másodfokú eljárás során felmerült 50.000.-Ft kamarai általány költség megfizetésére is kötelezte őt.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a Másodfokú Fegyelmi Tanács a Fe. 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2026.május 14. napján.

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**